

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Ref. 35 PŽ-7069/2016-2

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

07-12-2016

PRIMLJENO

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Maje Bilandžić, predsjednice vijeća, dr. sc. Srđana Šimca, suca izvijestitelja te Nevenke Marković, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom INTERIEUR d.o.o. u stečaju, OIB 60601227648, Zadar, Julija Klovića 12, odlučujući o žalbi vjerovnika EDINA DIZDAREVIĆA iz Zadra, Julija Klovića 12, kojeg zastupa punomoćnica Martina Marušić, odvjetnica u Zadru, Prolaz opatice Vekenegge 4/I, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-562/16-32 od 13. rujna 2016., u sjednici vijeća održanoj 17. studenoga 2016.

riješio je

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-562/16-32 od 13. rujna 2016. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem prvostupanjski sud odbacio je prijavu tražbine vjerovnika nižeg isplatnog reda Edina Dizdarevića iz Zadra u iznosu od 500.000,00 kn.

Prvostupanjski sud ovo rješenje je donio na temelju odredbi čl. 139. st. 1. t. 5., čl. 257. st. 5. i čl. 261. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ). Prvostupanjski sud je zaključio da su rješenjem o otvaranju stečajnog postupka nad dužnikom, na prijavu tražbine pozvani samo vjerovnici viših isplatnih redova, ali ne i nižih koji se na prijavu tražbine pozivaju isključivo na poseban poziv suda nakon prethodnog namirenja tražbina viših isplatnih redova. Prema tome je ocijenjeno da je u ovom slučaju riječ o tražbini koju vjerovnik nije mogao prijaviti pa se ona ne može ni ispitati.

Protiv ovog rješenja žalbu je podnio vjerovnik Edin Dizdarević. On je ukazao na to da prvostupanjski sud nije dao razloge zbog kojih smatra da se u ovom slučaju radi o tražbini nižeg isplatnog reda tj. o tražbini iz odredbe čl. 139. st. 1. t. 5. SZ-a. Prema njegovom

mišljenju, pobijano rješenje ne sadrži razloge koji su odlučni za ocjenu kojem isplatnom redu pripada njegova tražbina u iznosu od 500.000,00 kn.

Žalba vjerovnika Edina Dizdarevića je osnovana.

Nakon što je pobijano rješenje ispitano na temelju odredbi čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 148/11 – pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a, u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredbi postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud utvrđuje da ono nije pravilno i zakonito.

Prema ocijeni ovog suda zakonitost pobijanog rješenja ne može se ispitati. Osim zaključka o tome da se vjerovnici nižih isplatnih redova na prijavu tražbine pozivaju isključivo na poseban poziv suda nakon prethodnog namirenja tražbina viših isplatnih redova te da je ovdje riječ o tražbini koju vjerovnik nije mogao prijaviti, pobijano rješenje ne sadrži druge razloge. Iz dokumentacije u spisu nije jasno vidljivo na temelju kojih odlučnih okolnosti je prvostupanjski sud zaključio o navedenoj kvalifikaciji prijavljene tražbine.

Iz dostavljene preslike dijela stečajnog spisa proizlazi da je stečajni vjerovnik Edin Dizdarević, u stečajnom postupku koji se vodi nad stečajnim dužnikom, prijavio tražbinu u ukupnom iznosu od 500.000,00 kn i to na temelju:

- Ugovora o ustupanju tražbine od 13. listopada 2010. kojeg su sklopili Šerif Dizdarević kao ustupitelj te Jasminka Zelić i Edin Dizdarević kao primatelji. Tim Ugovorom Šerif Dizdarević je, između ostalog, na Edina Dizdarevića prenio svoju novčanu tražbinu na temelju pozajmica od 20. travnja 2008. i 30. travnja 2008. prema dužniku, u iznosu od 500.000,00 kn;

- bankovnog izvotka broj 63 od 28. travnja 2008. iz kojeg proizlazi da je na dužnikov račun uplaćen iznos od 500.000,00 kn na ime pozajmice;

- Ugovora o prodaji nekretnine od 12. ožujka 2008.

U spisu se nalazi i bankovni izvadak broj 65 iz kojeg je vidljivo da je na dužnikov račun Šerif Dizdarević uplatio iznos od 900.000,00 kn na ime pozajmice.

Stečajni vjerovnici mogu svoje tražbine prema dužniku ostvarivati samo u stečajnom postupku (čl. 167. SZ-a), prijavom tražbine stečajnom upravitelju (čl. 257. SZ-a).

Stečajni sudac donosi rješenje kojim odlučuje u kojem su iznosu i kojem isplatnom redu utvrđene, odnosno osporene pojedine tražbine, na temelju tablice ispitanih tražbina koju stečajni sudac sastavlja za svaku prijavljenu tražbinu. Tim rješenjem stečajni sudac odlučuje i o upućivanju u parnicu radi utvrđivanja, odnosno osporavanja tražbina (čl. 265. SZ-a).

Odredbom čl. 138. SZ-a propisano je koje tražbine spadaju u tražbine viših isplatnih redova.

Odredbom čl. 139. SZ-a propisano je da se nakon tražbina viših isplatnih redova, namiruju tražbine nižih isplatnih redova prema propisanom redoslijedu. Među tim tražbinama (st. 1. t. 5.) su i tražbine za povrat zajma kojim se nadomješta kapital nekoga člana društva ili odgovarajuće tražbine. Tražbine vjerovnika nižih isplatnih redova prijavljuju se samo ako stečajni sudac posebno pozove i te vjerovnike da prijave svoje tražbine (čl. 257. st. 5. SZ-a).

Uzimajući u obzir navedene zakonske odredbe, prvostupanjski sud je trebao obrazložiti zbog čega smatra da je stečajni vjerovnik Edin Dizdarević prijavio tražbinu nižeg isplatnog reda, odnosno tražbinu za povrat zajma kojim se nadomješta kapital nekoga člana društva ili odgovarajuće tražbine. Međutim, prvostupanjski sud to nije učinio. Zbog nedostatka obrazloženja o odlučnim činjenicama pobijano rješenje nije razumljivo i njegova zakonitost se ne da ispitati.

Radi pravilnosti daljnjeg postupanja, prvostupanjskom sudu se ukazuje na to da:

Odredba čl. 408. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj 111/93, 34/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08 i 137/09; dalje: ZTD) nalazi primjenu u slučajevima davanja zajma društvu koje je u takvoj krizi da ne raspolaže sredstvima dostatnim za poslovanje, a ne postoji druga mogućnost pribavljanja sredstava koja bi trebala poslužiti njegovoj sanaciji. Dakle, to je zajam koji se daje društvu u krizi kako bi mu se omogućio nastavak poslovanja i on se smatra kapitalom uloženim u društvo, a ne zajmom kojeg bi društvo trebalo vratiti. Zajam kojim se nadomješta kapital predstavlja sredstva koja se stavljaju na raspolaganje društvu formalno putem zajma, iako je to zapravo vlastiti kapital.

Zajam kojim se nadomješta kapital može biti u novcu ili zamjenjivim stvarima, a može se raditi i o pretvaranju duga u zajam. Osim zajma, pod isti pravni režim potpadaju i druge pravne radnje vjerovnika društva kojim se financira društvo u krizi, a koje u gospodarskom smislu odgovaraju davanju zajma. U takvim se slučajevima društvo pojavljuje u ulozi zajmoprimca, dok zajmodavci mogu biti: a) članovi društva osim onih koji ne vode njegove poslove a čiji se poslovni udio odnosi na desetinu ili manji dio temeljnog kapitala ili b) treće osobe kojima je član društva dao neko osiguranje za povrat zajma ili im se to jamči. Prema tome, na članove društva koji vode njegove poslove bez obzira na to koliki je njihov poslovni udio i na članove društva kojih se poslovni udio odnosi na više od 10% temeljnog kapitala neovisno o tome vode li poslove društva, primjenjuju se pravila o nadomještanju kapitala.

S obzirom na to da se sa zajmom kojim se nadomješta kapital postupa kao s vlastitim kapitalom društva, razlikuju se pravne posljedice ovisno o tome je li taj zajam dao član društva ili treća osoba kojoj je član društva dao neko osiguranje za povrat zajma. Tako tražbinu člana društva s naslova povrata zajma kojim se nadomješta kapital, on može u stečajnom postupku ostvariti samo kao stečajni vjerovnik nižeg isplatnog reda. Kad je zajmodavac treća osoba kojoj je član društva dao neko osiguranje za povrat zajma, ona se može namiriti iz danog osiguranja i u tom slučaju na člana koji je davatelj osiguranja, prelazi tako podmirena tražbina pa se on u stečajnom postupku pojavljuje kao stečajni vjerovnik nižeg isplatnog reda u stečajnom postupku može ostvariti povrat zajma samo za iznos za koji se nije namirila iz dobivenog osiguranja, odnosno jamstva.

Slijedom navedenog te u nedostatku utvrđenja odlučnih činjenica koje bi dovele do zaključka o tome da je Edin Dizdarević prijavio tražbinu nižeg isplatnog reda, pobijano

rješenje je ukinuto i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje (čl. 369. st. 1. ZPP-a, čl. 10. SZ-a).

U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će ispitati tražbinu stečajnog vjerovnika Edina Dizdarevića, uvažavajući upute iz ovoga rješenja.

U Zagrebu 17. studenoga 2016.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
MAJA BILANDŽIĆ, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik

U. Z. B. Mađarić
BRANKICA CURMAN